

Rasti-Vakkanen
Vakka-Rasti ry:n seuralahti

Vastaava toimittaja
Vello Viitanen
Urheilutie 1 B 14
23800 LAITILA
Puh. (922) 51505 (työ)

Painopaikka
Laitilan Kirjapaino Ky

SALMINEN Riku
Sorsakuja 6
23520 UKI 2

Pyydetään palauttamaan, ellei
vastaanottajaa tavata.

 Yrittäjien-Fennia

Rauhankatu 6
UUSIKAUPUNKI

Puh. 922-22970

POHJOLA YHTIÖT
Pohjola • Suomi Salama • Eurooppalainen

Koulukatu 3
UUSIKAUPUNKI

Puh. 922-23606

RASTI- VAKKANEN

4/88

VAKKA-RASTI

Vakka-Rasti

Suunnistusseura VAKKA-RASTI ry -- Perustettu 4.4.1972

Seuran osoite: Nordströmkatu 5, 23500 UKI

VaRa:n pankkitilit: OP, Uki 549102-44106
SP, Uki 436010-430391
KOP, Uki 118560-39406
SP, Kti 435010-45155

Seuran jäsenmaksut 100 mk perhemaksu
50 mk aikuiset
20 mk lapset, opiskelijat, eläkeläiset

Vakka-Rasti ry:n hallitus v. 1988

		PUHELIN	
		koti	työ
- Raimo Reunanen	Puheenjohtaja	23587	1524801
- Teuvo Suikkanen	Varapj.	16972	24311
- Outi Nurmi	Sihteeri	22922	-
- Heikki Vennelä	Talousohjaaja	23036	23271
- Pertti Vuorinen	Kilp.jaosto	21353	12821
- Tapani Rautavuoma	Valm.jaosto	13192	154340
- Erkki Teivaala	Kuntojaosto	12642	1523010
- Pekka Raula	Kalanti-jaosto	19312	-
- Kati Väyrynen	Nuorisajaosto	16902	208444
- Aarre Salmi	Kartoitusohjaaja	12003	130240
- Merja Holvitie	Jäsen	16867	
- Eero Tervakangas	Jäsen	70261	70100
- Veijo Viitanen	Tied.siht.	54812	51505
		(938-58042)	

Vakka-Rasti ry:n toimihenkilöitä v. 1988

- Kirsti Tervakangas	Kirjanpitäjä	70261
- Ellen Valio	Jäsenkirjuri	23767
- Valter Hirvonen	Leikekirjanpit.	23486
- Leo Ranki	Lehtiasiamies	21470
- Kauko Kiiski	Seuravarast.hoit.	23370
- Riku Salminen	Kuntosuunn.asiam.	12538

Luottamustehtävissä v. 1988

- Raimo Reunanen SSL kilpailu-vlk 922-23587

Puheenjohtajan palsta

Syksyn ruska on ohi ja tuuli on piessyt jo lehdet pois koi-vuista. Rastilipun havaitsisi metsässä nyt helpoimmin kuin vehreämpinä aikoina - mutta oranssi-valkoisia lippuja ei ole nyt paljoa näkyvissä. Suunnistajat ovat poissa metsistä ja hirvien metsästäjät ovat niittämässä omaa viljaansa. Sekin taitaa jo olla ohitse. Suunnistuskautsi on tältä vuodelta ohi.

Syyskesän SM-kisat olivat mielenkiintoiset. Menestystä tuli seuramme suunnistajille taas kuten jo aiemminkin naishuippu-jemme ja ikämiestemme tuomina. Omakohtaisena kokemuksena oli pimeä ja tosi märkä SM-yökkisa mieleenjäädä - satoi tosi kovaa ja maastossa oli mäkiä sekä kunnon suokin. Siellä tuli seikkailtua ojan päätä etsiessä - monet tekivät paljon virheitä ja kilometriajat joita, tässäkin iässä seurataan olivat yllättävän hitaita. Olen muuten sitä mieltä, että useampien vakka-rastilaisten kannattaisi ottaa tuo yösuunnistus vakavammin ohjelmaansa. Ilolla panin merkille tässä kerran yöharjoituksissa Mynämäellä, että siellä noin 10-vuotiaatkin olivat ryhmänä harjoittelemassa yön pimennoissa. Oliskohan täälläpäin mahdollista... Joo, kuulin että joitakin harjoituksia tai ainakin teoriaa on jo ollut nuorilla. Yösuunnistus on aina "seikkailu", ja hauskaa...

Edessäni on tilastoja menneeltä kaudelta, joita Tilasto-VALTSU on tehnyt. SM-pisteet ja Pm-pisteet kertovat sen, ketkä ovat menestyneet näissä kisoissa. Kärkisija SM-tasolla on Reeta-Mari Kolkkalalla ja Pm-tasolla on kärjessä Erkki Luntamo! Ikämiehet ovat muutenkin esillä Pm-menestyksestä puhuttaessa.

World Cup toi Eija Koskivaaralle 6-sijan koko-naiskilpailussa ja hän oli samalla ainut suomalainen kymmen parhaan joukossa. Kova saavutus johon ylittää vain kovalla työllä ja harjoituksella. Tulevaan kauteen on ja keskittymisen alkanut joten otetaan me muutkin mallia!

SEURAN TOIMINTASUUNNITELMAT ENSI VUODELLE ovat olleet eri jaostojen työn alla. Hallitus on yhdessä miettinyt tulevan vuoden suuntaviittoa ja on päätenyt mm. yhteen merkittävään päätavoitteeseen:

SEURATOIMINNAN KEHITTAMISEEN Se on iso ja laaja asiakokonaisuus, joka tulee pitämään sisällään paljon asiaa ja kehittämishankkeita. Toivonkin jo tässä vaiheessa siihen positiivista suhtautumista koko jäsenistöltä.

HYVÄÄ PERUSKUNTOHUTTA JA ILOISTA HARJOITUSVIREITÄ KAIKILLE

Raimo Reunanen

KANSIKUVA

Verhan Tatu leimaa viimeisellä rastilla Vakka-Suomen mestaruuskilpailuissa Taivassalossa.

TULOKSET

Tulokset ovat edellisen Rasti-Vakkasen ilmestymisen jälkeen puhuneet puolestaan. Eivät tosin VaRa-TuS seuraottelussa, joka hävittiin 95-151 ja josta kotiuduttiin yömyöhällä.

SM-suunnistuksissa jo rävähti: Suomen mestaruus Peetalle D19-20 sarjassa. Eija K. oli naisissa neljäs samoin kuin Teemu H40 sarjassa. SM:n jälkeen Reeta ja Eija valittiin PM-kisoihin.

Laitilan pm-päiväsuunnistuksissa VaRa sai "vain" kuusi kultaa, mutta mitenkäs se Turun Sanomat keksikään juttunsa otsikoida? Katsokaapa toisaalta tästä lehdestä! VaRa-voittajia olivat Eija K D21, Reeta D20, Teemu H40, Raimo R H50, Valtsu H65 ja Erkki H70. Lisäksi Tiialle iloisena yllätyksenä D14-hopeaa ja Railille mukavana tuloksena D50-pronssia.

PM-rasteilta Ruotsista ei tullut täysosumaa. Eija oli naisten sarjassa 12. ja Reeta tyttöjen sarjassa sairaana 22. Naisten viestin aloittanut Eija oli joukkueineen viides. Maailman Cupin ratkaisurasteilla Eija oli neljäs ja kokonaiskilpailussa hienosti kuudes.

PM-yössä Suomusjärvellä VaRa:n Erkki voitti H65-sarjan. Muut mitalistimme: hopeaa Valtsu H65, Teemu H40 ja Kari H H50 sekä pronssia Seppo R H40. **ORIENTEERING**

SM-viesteissä 40-ikämiehemme taistelivat kärkipäässä ja voittivat hopeaa kolmikolla Seppo S, Seppo R ja Teemu N. Naiset (Hanna, Eija O, Reeta, Eija K) suunnistivat viidenneksi.

SM-yössä, sateessa ja tuiverruksessa Turengissa, Teemu H40 voitti hienon Suomen mestaruuden. Tosi juoksun teki myös VeKi:n "juniori", Nurmen Veijo suunnistamalla H45 SM-hopeaa. Heti kun saatiin mies pois VaRa:sta ja lopettamaan harjoittelu, niin... SM-yössä Eija K oli kahdeksas, mikä tiesi kauden karua yllätystä: kansainvälisesti paras naissuunnistajamme jäi ilman SM-mitalia!

Kauden päätteeksi pm-pitkillä Salossa mestareiksi kilpailivat tutut nimet Valtsu H65 ja Raimo R H50. PM-hopeaa Erkille H65, Kirstille D40 sekä pm-pronssia Maarialle D35 ja Tommille H20.

SM-mitaleita tuli vuoden aikana yhteensä 3 (ed.vuonna 4). SM-plaketteja suunnistettiin 7 (11). Parhaat SM-pisteitten kerääjät olivat Reeta 17,5, Eija K 15,5 ja Teemu 10,67.

PM-mitaleita VaRa-värit suunnistivat yhteensä 38 (ed.vuonna 39). Määrä putosi, mutta laatu parani kullan suuntaan. PM-pisteissä seuramme parhaita olivat: Erkki 7,17, Valtsu 5,67, Rasti-Raimo 5,34, Reeta 5,33, Teemu 4,67, Eija K 4,33, Seppo R 3,50, Kari H 3,34, Taina 2,33, Esko 1,34, Kirsti 1,33, Maaria 1,16 ja Tiia 1,00. PM-pisteitä toi yhteensä 21 suunnistajaa.

Ulkopuolella SM-tilastojen ovat muuten vielä mm. polkupyörä-suunnistus ja erävaellus. SM:n pyörärasteilla voitti Seppo R jopoineen tutussa 40-sarjassa. Erävaelluksen SM-kisoissa partiomme Jutilan Tapio - Hännikkälän Lauri oli viides. He eivät tietenkään käyttäneet apunaan edes jopoa, mutta tuloksia tuli silti.

Talven rasteilla tavataan!

Veijo V.

Suunnista
Oravapolulle!

ORAVIEN KESÄLEIRI 5.-7.8.88

Lokalahden Metsästysmajalla

Perjantaina puoli seitsemältä kokoontui joukko Oravia sekä heidän vanhempiaan poliisilaitoksen pihalla. Oliin lähdössä Oravien kesäleirille Lokalahden Metsästysmajalle. Kun kaikki olivat ahtautuneet autoihin, lähdettiin matkaan. Perillä mentiin äkkiä varaamaan nukkumapaikat. Kaikille löytyi tilaa, joten päästiin aloittamaan höpöttäminen.

Ruokahalua haettiin ennen iltapalaa unirallista, jossa jouduttiin suorittamaan kaikenlaisia tehtäviä. Iltapalan jälkeen hyvästeltiin oravapolkuohjaaja Alanissin Sanna, joka lähti USA:an vaihto-oppilaaksi. Sen jälkeen mentiinkin iltapesulle ja sitten kömmittiin makuupusseihin. Kaikille ei uni kuitenkaan maittanut, sillä hiljaisuuden jälkeenkin kuului epäilyttävää kuiskausta.

Lauantainaamuna herättiin kahdeksalta, jos ei ihan väsyneinä, niin ei ihan pirteinäkään. Vanhemmat Oravat auttoivat ohjaajia aamupalan laittamisessa ja niin päästiin äkkiä syömään. Sitten olikin omaa aikaa ennen kuin Taposen Esko tuli juttelemaan suunnistuksesta. Kun oli vähän teoriaa käyty läpi, lähdettiin ulos harjoittelemaan askelparimittausta. Siitä tulikin jo nälkä, joten ruoka maistui.

Ruuan jälkeen lähdettiin harjoittelemaan suunnassakulkua ja matkanmittausta valkoisella kartalla. Samalla saatiin vähän maastoetsintä-harjoitusta, kun eräs Oravista viipyi aika kauan metsässä. Harjoituksen jälkeen saunottiin ja syötiin.

Kun oli vähän aikaa sulateltu ruokaa, oli pieni karttamerkkiviesti. Ennen iltapalaa juostiin läpi uniralli, joka oli tällä kertaa erilainen. Iltapalan jälkeen käytiin iltapesulla. Sitten olikin jo aika mennä nukkumaan.

Sunnuntaina herättiin hieman väsyneinä syömään aamupalaa. Aamupalan jälkeen alettiin jo laittamaan tavaroita kasaan. Kun oli vielä vähän aikaa lepäilyä, alkoi leirikilpailu. Jokainen kiersi oman ratansa.

Suunnistuksen jälkeen isommat Oravat hakivat rasteja pois metsästä huoltajien kanssa. Sitten päästiin hikisinä saunaan ja syömään. Ruokailun jälkeen siivoiltiin vielä vähän ennen palkintojenjakoa. Kun palkinnot oli jaettu, lähdettiin kotia kohti.

Leiriterveisin

Sanna

LEIRIKILPAILUN TULOKSET:

H14	1)Jokke Myöhänen 2)Petri Meriläinen 3)Valtteri Väyrynen	H12	1)Vesa Koistinen 2)Tommi Högmänder 3)Janne Pulli
D14	1)Mervi Virtanen 2)Sanna Laaksonen	RR/TR	1)Sini Laaksonen & Camilla Tarvalnen 2)Sonja Vennelä & Elina Väyrynen 3)Pauliina Nurmi & Timo Ritasalo

Kuntorasteilla hyvä kausi

LIIKU ■ LÖYDÄ

[illegible][illegible]

LAHIKANSALLISILLA JA PIIRIKUNNALLISILLA VAIHTELUA

Niin miellyttävä tapahtuma kuin kuntosastit ovatkin, tuntuu joskus turhauttavalta kolota vuodesta toiseen samoja maastoja, joissa lähtöpaikka, ratojen muoto ja jopa tietyt rastipisteet ovat ennalta arvattavissa. Kaikki kunnon kuntosastien järjestäjille, mutta todettava on, että esimerkiksi Kalannin urheilutalon maastossa on korkeintaan kolme kuntosastien keskuiseksi sopivaa paikkaa.

Radan ensimmäinen ja viimeinen kilometri ovat urheilutalon maastossa aina samanlaiset (tosin radan kiertosuuntaa voidaan vaihdella !!), ja kun esim. 3 km:n radalla nämä kaksi kilometrin pätkää yhdistetään toisiinsa kolmannelle, on ilmiselvää, että ajaudutaan aina 'höyläämään' samoja maastokohtia. Ja vaikka suunnistusta ei koskaan opi täydellisesti, niin tunnettu toiseikka on, että kun jokin asia toistetaan tarpeeksi monta kertaa, se opitaan ulkoa. Ja mitä silloin tapahtuukaan rastin löytämisen ilolle?

Haluan vielä toistaa, ettei vika ole ratamestareiden. Heidän on useimmissa tapauksissa pakko mukautua asioiden tilaan: tuoreista maastoista on pula, ja mahdollisia keskuspaikkoja on lähes kaikilla kartoilla liian vähän.

Todettakoon, että eräät kuntosastisännät ovat onnistuneet aikaansaamaan vaihtelua tutullakin kartalla - juuri onnistuneen (totutusta poikenneen) keskuspaikan valinnan ansiosta (SUURKIITOS TEILLE KARI G. & KUMPP.: laimeasta osanotosta huolimatta teidän kuntorastinne olivat kauden parhaat!).

Mitä siis tehdä, jotta suunnistuksen maine alati uutta tarjoavana liikuntamuotona ei loiskahtaisi suohon? Seuraavassa pari vinkkiä alati uusia kokemuksia janoavalle, kyllästymisen partaalla epätoivosta itkevälle tunnolliselle kuntoasteilijalle.

Piirikunnallisia kilpailuja järjestetään viikoittain, usein Myrämäellä, Laitilassa, Vehmaalla tai Taivassalossa, joihin ei loppujen lopuksi ole paljon sen pidempi matka kuin 'ulkomustista juostuille' kuntorasteillekaan. Piirikunnallisia kilpailuja on lueltu mm. rastimustiossa, ja yleensä piirikunnallisista tiedotetaan tarkemmin vakkasuomalaislehtien seuratoimintaosastoilla.

Jos aikaa ja mielenkiintoa riittää, antavat lähiseudulla järjestetyt kansalliset lisäpiristystä samoiluun. Tosin sarjajasta johtuen reitit ovat jonkin verran pidemmät kuin kuntorasteilla ja piirikunnallisissa. Lähes joka viikonloppu järjestetään kansallisia kilpailuja kohtuullisen ajomatkan (n. 100 km) päässä (esimerkiksi tämän vuoden lokakuussa kansalliset pidettiin peräkkäisinä viikonloppuina linjalla Yläne-Mynämäki-Hinnerjoki-Alastaro).

Yläne-Mynämäki-Hinnerjoki-Arasta-07.
Suunnistus on siitä erikoinen urheilu, että kansallisellakin tasolla vallitsee leppoisa perhetunnelma: menijöitä on laidasta laitaan niin iän, kunnan kuin taitojenkin puolesta. (Minkä muun urheilulajin harrastajat voivat sanoa samaa?) Kaikki eivät tuljota aikaan tai sijoitukseen - mukaan saa tulla retkeilemään, oppimaan tai muuten vain liikkumaan luonnon ilkeä silmäkulmassa.

Jokainen päättää tietysti itse, millä mielellä suunnistukseen suhtautuu. Minä etsin tuoreita, vaihtelevia ja monipuolisesti haastavia ja kehittäviä suunnistuselämyksiä, ja näitä tarjoavat juuri piirikunnalliset ja kansalliset kilpailut. Tietenkin sitä joskus eksyy myös kuntorasteille...

Reipashenkistä alkavaa pimeää vuodenaikaa!

3. NUORTEN JUKOLA

Mikkeli 13.8.1988

Olipa kerran eikun tapahtuipa tässä päivänä muutamana elokuisena, että Vakka-Rastista lähti vireä nuorisjoukko ja liuta vähemmän vireitä huoltajia Nuorten Jukolaan. Matka alkoi hyvin, sillä ensin pakattiin kotona ja Uuden-kaupungin torilla ja purettiin Mynämäen kirkolla. Olisi Mynämälläkin ollut kunnan tori, niin olisi hässäköity siellä. Vaan kun ei.

Itse asiassa kirkon vierä, hautausmaan kupéé, sopi purku-lastaus-paikaksi hyvin. Varsinkin, kun MS-52:n miltei ikivanha bussi oli savuttanut paikalle. Näytti melkein vainajalta sekä. Onneksi ei oltu kauemmas menossa, mitä nyt Mikkeliin vain. Pientä huolta aiheutti, kun Myöhänen oli myöhässä. Tulivatpa hekin lopulta ajoissa, ennen lähtöä.

Alkumatka sujui lupaavasti, varsinkin sen jälkeen, kun toisen polven rasti-Jokila, Jarmo oli kuuluttanut, että tämä bussi ei ole vielä koskaan jättänyt tielle. Vakka-Rastin porukka hymähti vienosti ja koputti salaa maalaamatonta puuta. Kerta se olisi, you know...

Alkumatkan jatko-osa ei sitten sujunutkaan yhtä hyvin. Äidin laittamien suunnistuseväiden ensimmäinen kassi tyhjäksi jo vähän ennen Nousiaista. Olipa nälkä: taffeileita, suklaanaksia, perunalastuja, lukuja, shipsejä, irtiksiä, limpparia ja muuta urheilumuonaa.

Toinen eväslaukku tyhjäksi kivenheiton päässä Raisiosta, joten ei muuta kuin huutamaan pissahätä ja lähintä huoltoasemaa, josta saisi ostaa lisä-ravinteita. Taskurahoissa kyllä löytyy - ne ovat uusiutuva luonnonvara.

Eväitten syömisessä oli heti niin kiire, että osa putosi kuin ihmeen kautta lattialle. Mutta sinne vain potkut perään kaverin penkin alle, ei voisi ainakaan meikää syyttää. Sitäpaitsi ei niin väliä, porasteltiinhan Mynämäen bussissa.

Jossain pitkän matkan vaiheessa veteraanikalkkiksetkin (ns. huoltajat) saivat lainata korvalappustereita, jotka ovat must Oravaiässä. Noista korva-steroideista kuultiin, että Pohjoismaiden halkisuunnistajat, TuS:n Orajärvi ja Hammar olivat pummanneet jollain rastilla Tukholman tuntumassa ja joutuneet selliin. "Huh, huh", sanoi Maijakin, ja nukkui sen jälkeen yönsä hyvin.

Menomatkan tai sitten tulomatkan, enpä muista, väliäkö sillä, ainoa onnettomuus sattui Valtu V:n housunpolville. Ovatpa heikkoja nämä VaRa-tuuliasut, kun eivät pieniä skeittailun kolhuja kestä, väitti vaalea viikinki. Taas tuli kotiompelimölle töitä.

MS-52:n pojat ja vähän tytötkin, korttihuijarit, olivat jo tässä vaiheessa valloittaneet ja sotanneet bussin peräpään. VaRa sen sijaan istui hiljaa ja kiltisti, mitä nyt vähän välillä närsi Mervin 10 kilon säkillistä noita porkkanoita. Sen jälkeen VaRa keskittyi mentaaliharjoituksella rastin löytämiseen ja syventyi, Maurumaan hiljaisen Petrin johdolla, suunnistus-urheilun syvimpään olemukseen.

Jossain vaiheessa matka eteni niin, että päästiin perille. VaRa yöpyi tietysti eri koulussa kuin MS, jotta bussin burkaminen ei olisi ollut liian helppoa. Mutta onnistui sekä. Majoittuminen kävi hiljaa ja järjestelmällisesti - sääli vain niitä kahta S-57:n urheilijaa, jotka pääsivät kanssamme samaan koululuokkaan. Tomi pisti komppaniassa hiljaisuuden ajallaan, mutta sitä ennen nopeimmat tempaisivat unirallin kaupungin laita-alueen iltapala-grillille. Ah, taas saatiin lisää urheilullista ravintoa, röyh.

Huonosti nukutun yön jälkeen aamu valkeni Mikkeliissä, kuten yleensä on tapana. VaRa oli kerrankin yhdessä paikassa kärjessä - aamupalajonossa nimittäin. Eikä se menestys mikään heikko ollutkaan. Sitä olisi voinut käydä vaikka kysäisemässä jonon hänniltä, joka oli miltei Mikkelin torilla, siellä panttivankidraaman paukkumaisemissa.

Ravintotilanteen ratkettua isä-Höggö kannusti poika-Höggöä juoksemaan ihanneajan alle. Ja myöhemmin päivällä Tommi sen myös teki - kun oli taidon lisäksi vielä Onnea matkassa.

Aiemmin aamulla onnea ei ollut laavunpystytyspartiolla, joka kävi varaamassa keskuksesta parhaat paikat, jotka sitten myöhemmin päivällä todettiin kielletyiksi alueiksi. Ei muuta kuin teltta uuteen paikkaan, katsomon taakse, jossa oltiin päivä pahasti piilossa. Onneksi aurinko sentään tuli ja paistoi. Eikä satanut vettä, ei.

Nuorten Jukola -kilpailu suunnistettiin ja tulokset tulivat ajallaan - niin tietysti ajallaan, kun Pyhärannan salskea nuorukainen (30-v.) oli ATK:n ohjelmoinut. VaRa oli pitkään MS:n edellä. Jopa niin, että valmentaja-Jarmokin meinasi jo ruveta miettimään jotain selitystä.

VaRa:n molemmat joukkueet saivat suunnistaa maaliin, mutta myöhemmin löytyi virheleimaus. Virheitä joskus rasteilla sattuu ja kaikki vakkarastilaiset olivat vilpittömästi pahoillaan Marjan puolesta. Joukkueitten fiksuin suunnistaja ja harmi kävi näin. Mutta kyllä se siitä, tuleepi uusia Jukoloita, niin nuorille kuin vanhemmillekin. Siksi Mikkelin muistoihin menneen viestin tulokset tässä alla.

Kun maskotit Sini & Camilla olivat saatelleet Kimmo ja Jokke -ankkurit maaliin, purettiin leiri ja pakkauduttiin iki-ihanan MS-bussin leposohviin. Ja sitten porukka pihalle ja Marketta-täti ja Tuire-täti töihin. Siivosivat auton, väittivät rojhaiseksi??? Nyt pidettiin siisteyspuhuttelu ja lähdettiin kotia kohti.

Kotimatalla luettiin seitsemättä kertaa Sinä-Minä -murkkulehteä ja -palstoja. Se oli hauskaa. Mutta eväitä ei ollut ja rahat oli loppu. Nälkä kurni suolissa ja uni suonissa. Niinpä kotimatka oli, kuten suunnistuskilpailu-kotimatkat yleensäkin, tylsä.

Mynämäen valojen jo siintäessä eetterissä, aloimme kehua MS-superbussia, joka kesti taas ja sen kuljettajat kans. Kun Mynäjäki oli ylitetty, olimme varmoja kotiutumisesta ennen sunnuntain aamunkoittoa. Sen pituinen se ja ensi vuonna taas!

V-kalkkis

	I- joukkue	II- joukkue
4,1	Tiia Nukki 41,50 (99)	Mervi Virtanen 52,11 (159)
4,1	Petri Meriläinen 32,30 (95)	Janne Pulli 45,01 (177)
2,7- 2,8	Sanna Laaksonen 25,12 (91)	Heli Nukki 26,04 (170)
2,7- 2,8	Tommi Högmänder 20,57 (87)	Jali Verha 32,04 (172)
4,8	Tatu Verha 41,11 (76)	Valtteri Väyrynen 1.03,13 (170)
5,2- 5,3	Marja Kiiski 1.05,39 (--)	Tarja Kankaala 1.03,23 (173)
6,6- 6,7	Kimmo Kankaala 1.37,18 (--)	Jokke Myöhänen 1.07,06 (172)
YHT:	-- 5.24,37	172. 5.49,02

SPENSHULT HÅLMSTAD OK

D 20		7.6 KM	
1	31	—	♀
2	47	≡	9.9
3	52	X	13.0
4	55	▲	4.0
5	59	→	0.2
6	67	∩	2.0
7	70	∩	—
8	72	→	—
9	75	∩	—
10	78	∩	—
11	79	∩	—

Reeta Kolkkala
 Mari Aarikka
 Eija Kuusimäki
 (Marin ja Eijan reitit piirretty
 vain, jos selvästi poikkeavat
 Reetan reitistä)

NORDIC ORIENTEERING CHAMPIONSHIPS
NOM 88
 NORDISKA ÖPPNA MÄSTERSKAPEN I ORIENTERING
 2-4 SEPT 1988

HÅLMSTAD

6-7 Polulle, jota pitkin aivan rastin lähettyville. Suunnan arvaus ja rastille. OK. Toim.huom: Suorimpaan edennyt Eija tytöistä nopein. Reeta ja Mari samoille sekunneille. 11)Eija 7,40 28)Mari 8,16 29)Reeta 8,18.

7-8 Jälleen polulle, kahden supan välistä alas rastille. Toim.huom: Eija eteni kuin Reeta, mutta teki lopussa ylimääräisen ässän. Silti hyvä aika kuten ovelasti oikealta suunnistaneella Marillakin. (Välin nopein Kirsi T. 4,08). 12)Eija 4,40 19)Mari 4,58 34)Reeta 5,30.

8-9 Supikossa suppia kierrellen. Ranskalainen lähtee ihan outoon suuntaan. Menkööt. Lammen kohdalta suunnistaen nenää pitkin rastille. Pummannut Eija: "Reitinvalinta harjannetta myöten. Lähdin liian lujaa ja huolimattomasti -- eri harjanteelle -- pysähtelyä + hermostuminen. Iso kuoppa ennen rastia pelasti vielä pahemmalta." 13)Reeta 4,48 29)Mari 5,47 39)Eija 7,00.

9-10 Polulle. Ranskalainen tulee mua vastaan. Pienempää polkua pitkin taimikon reunaan asti, josta rastille. 12)Reeta 6,48 14)Eija 6,53 23)Mari 7,27.

10-11 Pellon yli juosten. 21)Eija 1,28 35)Mari 1,36 40)Reeta 1,40.

11-M Tuntuu kuin keuhkot halkeaisivat. 13)Eija 0,53 21)Mari 0,55 42)Reeta 1,08.

LOPPUTULOKSET 7.715 m: 1)Vroni König SUI 1.01,16 2)Kirsi Tiira 1.01,48 3)Siri Störmer NOR 1.02,41... 6)Piitta Karjalainen 1.05,34 8)Tuija Tammelin 1.08,17 10)Eija Kujansuu 1.09,04 17)Anu Rundgren 1.11,01 21)Terhi Holster 1.12,50 22)REETA KOLKKALA 1.13,01 30)Mari Aarikka 1.17,48 34)Anniina Paronen 1.19,52 (44 kilpailijaa).

Reeta: "Suunnistussuoritukseni olen tyytyväinen, sillä en pummannut juuri ollenkaan. Juoksuvauhdissa hävisin tällä kertaa. Kuumeisena vauhti oli todellakin tasavauhtisen kevyttä. -- Tuo kisareissu on jo unohdettu ja olen harjoittelemassa seuraavaa kautta varten."

Mari: "Alku meni ihan hyvin. 2-3 välillä ehkä liikaa vauhtia, jolloin... Lopun menin rauhallisesti ja se sujui kohtalaisesti."

Eija: "Väleistä olen suht' tyytyväinen 1-2, 4-5, 6-7, 9-10, 10-11:n suunnitteluun ja toteutukseen. Muilla tuli suunnittelussa/toteutuksessa pienempää tai suurempaa virhettä."

Toim: "Muille sarjoille tarjottiin radan rytmityksessä vähän enemmän vaihtelua. Tytöt saivat jumputtaa kilometrin, leimata, taas toisen kilometrin, leimata, jne... Tylsä rata oli kuin tehty sveitsiläistä varten. Omistamme Kirsi Tiira täytti odotukset, Piitta Karjalainen oli pieni pettymys, Eija Kujansuu lupaava yllätys. Reetalle jäi varmasti sopivasti latausta "hampaankoloon", samoin kuin kovalle kilpakumppanilleen Marille."

UUTISPOSTIA

Piirikunnalliset suunnistukset käytiin Kalannissa Kuvavuoren maastossa 16.8. Erinomainen sää oli saanut runsaan joukon suunnistajia myös muista kunnista liikkeelle. Suunnistajia oli yhteensä 92 joista 4 keskeytti.

Runsas marja- ja sienisato tuntui hieman hidastaneen muutamien muuten vauhdikasta menoa. Kisojen järjestely toimi moitteitta eikä koodi- eikä muutaakaan virheitä esiintynyt.

VSS 20.8.88

"Joskus metsien hakkuu ärsyttää"

Mieto on kiertänyt kotiseutunsa metsiä tuhansien harjoitustuntien aikana. Tutuksi ovat tulleet suunnistusharrastuksen myötä metsät Suomen eri kolkissa. Leppoisa joutoksilla on Jussi ennättänyt katsella metsiä, ihailla luonnon taidetta, runkoja muotoja ja oksien koukkuja.

"Joskus vähän hakkuu ärsyttävät suunnistaessa. Mutta pahimpia ovat hoitamattomat metsät: yllättävän paljon löytyy läpipääsemättömiä pusi-koita, joissa vesurille olisi ollut työtä jo kymmenen vuotta sitten. Parantamisen varaa olisi hurjasti", Mieto läksyttää.

Omia metsiä Mieto pyrkii "rassuttelemaan" kasvuisiksi parhaansa mukaan.

"Luonteeltani olen näprö. Nyt kun on aikaa, on mukava varkkäällä puun parissa ja parhailaan veistelenkin ulkokennuksiin koukeroisia ovenkahvoja."

Ja lastut varmasti vuoltuvat näppärästi, onhan Mietaa koulun kaynt puuseppä.

Hafri Karjalainen

Maaseudun
Tulevaisuus
14.9.1988

Kouvolan Ladun kutsu osallistua ensimmäisiin polkupyöräsuunnistuksen SM-kilpailuihin keräsi viitisenkymmentä asiasta kiinnostunutta suunnistajaa 2.10. Kouvolaan.

Maastopyöräily lisääntymässä

Kisat olivat Suomen Ladun eräs keino toteuttaa pyrkimystään maastopyöräilyn monipuoliseksi kehittämiseksi. Varsinaisia maastopyöräilykilpailujahan on pyöräilypuolella pidetty jo jonkin aikaa aina SM-tasoa myöten. Suunnistuksessa ei ole kirjattu edes kunnan kokeiluja.

Yhdysvalloissa tällä hetkellä myytävistä polypyörästä joka viides on jo maastopyörä. Meillä maastoon menoa on jarruttanut kunnollisen kaluston puute. Nyt kuitenkin maahan tuodaan jo ulkomaista tavaraa ja kotimaassakin on alettu tuottaa tieliikenneasetuksen täyttävää ajokkia. Pakokaasupyöräily ei siis enää ole pakollista, totesi Suomen Ladun edustajan kilpailua seurannut tiedotuspäällikkö Tauno Hentilä.

Kouvolan kisaan osallistujien enemmistö polkaisikin jo varsinaisella maastopyörällä, joista halvimmat lähtivät kaupasta alle kolmen tonnin. Vastineeksi saa suoravarsin ja paksurenkaisen (26 tuumaa) lujarakenteisen kulkeen, joka erikoisuusteestaan huolimatta sopii myös tavalliseksi käyttöpyöräksi jokapäiväiseen elämään. Vaihteita voi olla jopa 8: tiheimmällä voi melkein nousta puuhun, jos vaan tasapainotekojat sen sallivat.

Pyöräpuolen vähemmistönä olivat pääsinsarviset retkipyörät, ihan tavalliset "fillarit" sekä 40-sarjan voittajalla Seppo Raulialla vaihteeton jopo.

40-v. 1) Seppo Raula Uusikaupunki 57.31, 2) Veikko Huhtinen Vantaa 59.37, 3) Hannu Viitala Vantaa 66.22, 4) Seppo Hakuli Lanta 70.05, 5) Terho Aspinen Lanta 71.32.

SUUNNISTAJA

12/88 17.10.88

Suomalaisten urheilutoimittajien erityisongelmana on pitkään ollut ns. rinki, jonka toimittajat muodostavat urheilijan ympärille heti, kun tämä on tullut maaliin. Yleensä ringissä kukaan toimittajista ei kuule mitään, eikä näe mitään, eikä saa näin mitään jutunainestakaan.

Urheilulehti 1.9.88

Parantaako avioero miehen suuntaa-antoa?

Ehkä ei, mutta muuan epävirallinen tutkimus osoittaa, etteivät autoilevat aviomiehet joudu yksityisiin usein kuin poikamiehienä ollessaan. Syyksi selitetään, että naineet miehet antavat vaimonsa hoitaa kyselemisen, kun he tarvitsevat opastusta matkalla. Yksinäiset miehet yleensä vain lähtevät liikkeelle eivätkä uskalla kysyä tietä. Mutta mentään naimisiin he jättävät kyselemisen vaimolleen, koska naisilla on kyky seurata erityisiä tuntomerkkejä ("kirkon ohitettuasi käännyt oikealle") eikä katujen ja teiden nimikilpiä, jotka usein ovat epäselviksi kuluineita jolleivät kokonaan nurin kaatuneita.

TS Sielun Peili
15.9.1988

Naiset kaukana

Jos oli miesten suorituspienäinen pettymys, eivät naisetkaan mitenkään yllättäneet: Annika Viilo jaetulla kymmenennellä sijalla, Eija Koskivaara ja Marja Pyymäki seuraavina 19 sekunnin sisällä ja suhteellisen hyvin suunnistuksin. Valtavasti vain maailman kärki kulkee muutaman minuutin nopeammin, kulki jo maailmanmancuissa. — Naiset ovat kaksi askelta jäljessä. Kärkkäinen myöntää.

Mistä sitten tarvittavaa lisäpotkua? — Harjoittelun tehoa on vain lisättävä. Kärkkäinen sanoo. — Ja siihen onkin naisilla enemmän mahdollisuuksia kuin miehillä, sillä joukkue on vielä nuori.

Kärkkäisen mukaan naiset ovat ihan pehmeitä. — Selkeys ja ravakkyys puuttuvat; tiettyä kovuutta löytyy tutuissa maastoissa, mutta oudoissa oloissa vauhti hidastuu.

Urheilulehti 8.9.88

Pankinjohtaja Pekka Knaapi on saanut ansioitaan vastaanottaa lukuisia ansiomerkkejä, joissa ilmenee tuo kulta-nimike.

Itsellään Pekalla on useita piirin mestaruuksia suunnistuksessa, lisäksi mitaliteja yhdistetyssä ja muussa hiihdossa. Hän arvioikin palkintojen määrän kiloissa, näitä on kerääntynyt kymmenkunta, jos lasketaan kunniapalkinnot eri lukuun.

US 26.8.88

ORAVAPOLKULEIRI 28.-30.10.88

Laitilan Tulejärvellä

Pimeänä ja sateisena perjantai-iltana n. klo 17,30 lähti Oravapolkulaisten joukko vanhempineen laitilan Tulejärveä kohti. Matka taittui leiriläisten vanhempien autoissa ja jollei omassa limousiinissään (!!) päässyt, sai kokeilla kaverin auton penkki-pehmyksiä.

Perille päästyään leiriläiset liukastelivat majoitustorppaa kohden ja sisälle päästyään katsoivat itselleen mukavan paikan. Mukavasta paikasta oli kylläkin mielipide-eroja, koska vanhempien lähdettyä kajahti reipasääninen kuulutus: "Kimpsut sivummalle!" Loppuilta vierähtikin järjestelyjen, pelien ja eväiden natustelun merkeissä.

Lauantaiaamuna porukka rupesi heräilemään jo tuntia ennen pakollista ylösnousua. Saman tien ihmeteltiin täydellistä maiseman muutosta: lunta oli satanut. Aamupala tuhottiin vauhdissa ja odoteltiin Jaskaa.

Kymmenen aikoihin saapui siis reipas Jaska, jota saamme kiittää rastien viemisestä ja reittien suunnittelusta. Vuorossa oli reittisuunnistus eli porukka pihalle.

Harjoituksen jälkeen söimme herkullista hernekeittoa. Kun sitä oli jonkin aikaa sulateltu, nuoremmat lähtivät toiseen harjoitukseen ja vanhemmat leiriläiset jäivät lämmittämään saunaa ja tekemään siihen liittyviä velvollisuuksia eli vedenkantoa ja puunhakua.

Harjoituksen jälkeen saatiin kokeilla saunaa. Tyttöjen tultua saunasta pojat menivät sinne. Jonkin ajan kuluttua kolahtivat ikkunaruudut ja höyryävät pojat luikkivat laiturille ja -veteen. Veden lämpötiloista ei tiedetty, mutta kokeilijoiden ilmeistä päätellen se oli aika viileää.

Ruuan jälkeen tehtiin mitä haluttiin (tai ei nyt ihan). Myöhemmin katselimme diakuvia eri suunnistuskilpailuista. Ja sitten... illan kohokohta... yösuunnistus! Siinä pääsivät kaikki hieman kokeilemaan suunnistustaitojaan pimeässä metsässä ja kaikki selvisivät onnellisesti takaisin. Palkinnotkin jaettiin. Jokainen sai heijastimen.

Iltapalana oli makkaraa, jota sai käryttää takassa ja sen jälkeen painuttiinkin piakkoin pehkuihin.

Sunnuntaiaamuna ei kukaan jaksanut nousta ennen puolta kahdeksaa. Niinpä pysyimme "kiireisessä" aikataulussa.

Yhdentoista aikoihin alkoivat leirikilpailut. Vanhemmille pisteviihkasuunnistus ja nuoremmille tai aloittelijoille lyhyempi ja helpompi rata.

Niistä kaikkien selviytyttyä oli saunassa käynti halukkaille. Taas osa pojista halusi varmistaa, että oliko se vesi yhtä vilpoista kuin eilenkin. Ja taas ilmeisesti - oli.

Saunan jälkeen saimme makoista keittoa, joka näytti maistuvan. Sen jälkeen halukkaat saivat lähteä mukaan luontopolulle. Noin tunnin kuluttua saapuivat luontopolun-kiertäjät (kuvassa oik.) ja mukana oli ollut aimo annos vanhempia. Vanhuksille tarjottiin kahvia ja nuoremmat pihisti-vät pullaa.

Jo aikaisemmin sunnuntaiaamuna siivotusta torpasta (kuva myös oik.) oli mukava lähteä ja niin leiriläiset köröttelivät kotia kohti...

Vauhdissa mukana oli reilut 20 Oravapolkulaista, jotka nauttivat eri päiville kertyneitten eri kokkien maukkaista aterioista. Kiittämisen arvoista oli myös leirin vetäjien panos.

Iloisin leirimielin MERVI T.

Kukahan varastossa käy? Tekee mieleni kysyä.

- Kukahan varastosta hakee tavaraa käyttöönsä. esim. rastilippuja, leimasimia, laavuja, karttoja, yms. joita tarvitaan seuran toimintaa pyörittäessä.

- Kukahan palauttaa tarvitsemansa tavarat varastoon ihan niin kuin sattuu? Oven suuhun ja mahdollisimman sekaisin, niin että seuraavalla on toita sisäänpääsyssä!

- Kukahan on ajatellut henkilöä, jolle hän teettää työtä erikoisen paljon. Kauko Kiiski on henkilö, joka on pyrkinyt pitämään huolta varaston järjestyksestä. Hän on se sama henkilö, joka suunnistaa kanssamme tuolla kuntorasteilla ja muissakin kisoissa. Hän ei voi juosta varastossa joka päivä siellä kävioiden perässä siivoamassa muiden jälkiä. Ei hän FEESAA rasteillakaan, niin hyvä hän on suunnistajana!

- Kukahan keksii hyvän keinon asiantilan parantamiseksi?

- Kukahan on nähnyt henkilöitä, jotka ovat varastossa asineet oikeassa järjestyshengessä? Niitäkin sentään on vielä olemassa.

Metsän tuntumassa on nyt suunnistuksellisesti hiljaista. On aika sulatella menneen kesän rastikokemuksia ja valmistautua pikku hiljaa uuteen kauteen.

Jotta kehitys kehittyisi, Vakka-Suomen suunnistusseurat tekivät piirin suunnistajien syysparlamentille ja edelleen piirin suunnistusjaostolle esityksen pm-kisojen arvon nostamisesta. Yksi osa siitä oli tiedotustoiminnan parantaminen. - Kerrotaanpa asian taustaksi esimerkki vaikkapa pm-Oravapolkuviestin (25.9.88) tiimoilta:

Viikolla ennen kisaa sovittiin Virtasen Tomin kanssa, että hän ottaa paikan päältä mm. VaRa-tulokset. Juttu paikallislehteen syntyy helposti niitten ja Tomin muitten tietojen perusteella.

Kisapäivän illalla soitto Tomille, jolla ei ollut pätkääkään tuloksia. Vakkarastilaisten matkatessa paikalta palkintojenjaon alkaessa ei tulostaululla ollut kuin hajatietoja kuulemma. No, saipahan Tomilta VaRa-kommentit ja toiveikas tulossoitto Loimaalle.

Sikäläinen lehdistösihteeri valitteli, että oli joutunut poistumaan viesteistä kesken kaiken. Mutta ehkäpä kilpailunjohtaja tietäisi tulokset... Kiitos.

Kilpailunjohtaja ei tietystikään ollut illalla kotona, vaan "selvittelemässä tuloksia". Vaimonsa (?) lohutteli tiedonjanoista, että tulokset kyllä postitetaan kaikille SEUROILLE. Kiitos.

Vaan suunnistusjutun tekijä ei periksi anna. Siksi soitto yleensä kaikkietäivään numeroon Mynämäelle, mutta Jokilan Jarmo oli valitettavasti Ruotsin reissussa, kertoi Marketta-vaimo, jolle Jalosen Rami oli tuonut jonkun kirjeen viestistä, jota sitten vain tavailemaan ja johan alkoi aikoja löytyä. Kiitos.

Tosin VaRa-tyttöjen lopputulos jäi vielä puuttumaan, mutta tulipahan juttu tehtyä sunnuntaina! Maanantaina Jarmo tietysti vielä soitteli ja kertoi-keksineensä-ties-mistä ajan myös tytöille. Hyvä, kiitos. Juttu oli aamulla jo mennyt U:gin Sanomiin, mutta saapahan ajan puhelimitse täydennettyä. Niin toimittiin. Kiitos.

Uskomattoman vaikeaa.

Tuskinpa kukaan normaalijärkinen (urheilu)toimittaja näkisi yhden jutun tekemisessä tällaista vaivaa. Suunnistushullulta avustajalta se vielä kävi. Väitän, että voisi olla helpompiakin keinoja saada tietoja ja väsätä uutista tärkeästä nuorisosuunnistuksesta. Saapa nähdä, mitä kehitystä vaiko taantumusta uusi vuosi tuo?

Metsän tuntumassa tuli kesällä monta kertaa mietittyä, että miksi juoksu ei enää kulje nuoruuspäivien malliin? Suunnistus toki sujui, mutta... Urheilulehdestä (22.9.88) löytyi onneksi selitys. Selvästi sanottu - ei tarvitse enää ihmetellä:

Veijo V.

Johtopäätökset: Tutkimuksen tuloksista havaittiin, että mitä suurempi maksimaalinen hapenotto- ja sykky. sitä pienempi on sympaattisen hermoston aktiivisuus. syke ja laktatipitoisuus tietyllä kuormalla. Tässä tutkimuksessa havaittiin lisäksi, että plasman katekolamiinivaste muuttuu iän mukana kuormitusolosuhteissa siten, että noradrenaliinin määrä veressä lisääntyy enemmän kuin adrenaliinin. Tämä muutos voi olla seuraus iän mukaan heikkenevästä fyysisestä kunnosta, elimistön heikentyneestä herkkyydestä β-adenergiseen stimulaatioon ja ikään liittyvästä huononevasta kyvystä poistaa katekolamiineja verenkierrosta.

Tervemenoa VIROON SUUNNISTAMAAN Teremenemästä

Ensi kesänä on jälleen mahdollisuus lähteä Viroon suunnistamaan. Järjestämme matkan 1-2.7.1989 (lauantai ja sunnuntai) pidettävään Suvejooks kilpailuun. Tuohon kilpailuun osallistuu vuosittain runsaat 2.000 suunnistajaa.

Vuonna 1988 yritimme myös järjestää vastaavaa matkaa, mutta kun meitä vakkarastilaisia oli lähdössä vain kolme, matka peruuntui.

Nyt ollaan liikkeellä hyvissä ajoin. Aikaa päätöksentekoon on varattu helmikuun loppuun asti.

Lähtö Viroon tapahtuu Helsingistä edeltävänä torstaina aamupäivällä kello 10.30. Paluu tapahtuu heti kilpailun jälkeen sunnuntaina tai maanantaina. Matka vie siis pari kesälomapäivää, mutta juuri nyt historiallisia kehitysvaiheita elävä Viro on varmasti sen arvoinen.

Matka ei varsinaisesti maksa muuta kuin laivalipun hinnan (n. 180 mk), koska se toteutetaan ns. valuuttavapaana vaihtona. Matkalle lähtijät yhdessä kustantavat siis vastaavan eestiläisten suunnistajien kilpailumatkan Suomessa (Suunto-Games tai Lahti-suunnistus). Tätä kautta niitä kustannuksia siis tulee vähän.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Seppo Raula,
puh. työ 90-3933472, ilt. 90-8783216.

Joulujuhla

Vakka-Rastin koko perheen JOULUJUHLA Seikowin koulussa Uudessakaupungissa tiistaina 6.12.1988 klo 15,00 (Itsenäisyyspäivänä)

Ohjelmassa mm:

- musiikkia, laulua, leikkiä, kisailua
- huumoria, arvontaa, tarjoilua
- joulupukin vierailu (pikkupaketit!)
- palkintojenjakoa

Tervetuloa vakkarastilaiset!

HYVÄ JOULUA JA VAUHDIKASTA
UUTTA SUUNNISTUSVUOTTA 1989

HALLITUS

1989

Raimo Reunanen
Heikki Vennelä
Aarre Salmi
Koitto Verha
Matti Salonen
Erkki Teivaala
Pekka Raula
Kati Väyrynen
Outi Nurmi
Tapani Rautavuoma
Riku Salminen
Teuvo Suikkanen
Veijo Viitanen

Puheenjohtaja
Talousohjaaja
Kartoitusohjaaja
Kilpailunjärj. jaoston pj.
Valmennusjaoston pj.
Kunto-retkeilyjaoston pj.
Kalanti-jaoston pj.
Nuorisajaoston pj.
Jäsen
Jäsen
Jäsen
Jäsen
Jäsen

Hallituksen järjestäytymiskokous tammikuussa 1989

SEURAN JAOSTOT

Kilpailunj. jaosto Nuorisajaosto

Koitto Verha, pj.
Tauno Aalto
Pekka Luotonen
Pasi Rantala
Riku Salminen
Teuvo Suikkanen
Pertti Vuorinen

Kati Väyrynen, pj.
Hanna H-Luotonen
Jaakko Laaksonen
Yrjö Pulli
Jorma Tarvainen
Tomi Virtanen

Kalanti-jaosto

Pekka Raula, pj.
Hanna H-Luotonen
Ensio Kiukkunen
Timo Penttilä
Jouni Pietilä
Mervi Virtanen

Valmennusjaosto

Matti Salonen, pj.
Hanna H-Luotonen
Teemu Nukki
Tapani Rautavuoma
Mervi Rintamäki

Kuntojaosto

Erkki Teivaala, pj.
Merja Holvitie
Lauri Hännikkälä
Jaakko Laaksonen
Raimo Lomppi
Erkki Neitola
Maaria Ritasalo
Reijo Ruohola
Leena Vilén

Tilintarkastajat

Pekka Harmovaara
Matti Jalava
(vara Jukka Mattila
& Harri Valtanen)

Vakka-Rasti tiedottaa toiminnastaan Uudenkaupungin Sanomien Seuratoiminta -palstalla, VaPa TOIMII otsikon alla. Palstan tiedotteet Tomi Virtaselle, puh. 23488 tai postitse os. Nokikanakuja 3, 23520 UKT 2.

Vakka-Rastin muuhun sisäiseen tiedotukseen on tämä seuralaistemme Rasti-Vakkanen käytettävissä. Lehti ottaa vastaan vähemmän kiireellisiä jäsenjuttuja.

Vuonna 1989 Rasti-Vakkanen kootaan tammikuussa (silloin ei varmasti 24-sivuisena, kuten tämä ennätyslehti), maaliskuussa, toukokuussa, elokuussa ja marraskuussa. Toimituksen os. Urheilutie 1 a B 14, 23800 LAITILA.

Lisäksi VaRa-julkaisutoimintaan v. 1989 kuuluu kausi-ohjelma RASTI-MUISTIO, joka ilmestyy huhtikuussa.

TAVOITTEET

Suunnistusseura Vakka-Rasti ry:n toiminta-ajatuksena on harjoittaa ja kehittää suunnistustoimintaa Vakka-Suomen alueella niin, että mahdollisimman moni harrastaisi omien kykyjensä ja halujensa mukaan kunto-, kilpa- tai huippusuunnistusta.

PÄÄTAVOITTEET 1989

1. Osallistutaan 8-10 hengen voimin Suomen Suunnistusliiton järjestämään seuratoiminnan kehittämiskoulutukseen ja saatetaan kehittämistyö alkuun myös käytännön toiminnassa.
2. Oravapolun peruskoulutukseen panostetaan edelleen niin, että tulevana vuosina seurassa on kaikkien ikäluokkien juniorisuunnistajia.
3. Miesten ja naisten edustussuunnistusta kehitetään niin, että seura on kilpailukykyinen aikuisten tasolla. Samalla huolehditaan, että Oravapolulta vanheville nuorille on tarjolla tasokkaita esikuvia ja tavoitteellista valmennusta.

OHEISTAVOITTEET 1989

1. Valioluokan seurana pysyminen ja luokittelupisteiden lisääminen erityisesti SM- ja pm-pisteiden avulla.
2. Järjestelmällisen koulutustoiminnan toteuttaminen.
3. Kuntosuunnistusten ja vaihtoehtoisten liikunta-muotojen tarjoaminen liikunnanhaluisille.
4. Vuoden pääkilpailun, Varsinais-Suomen pitkien matkojen piirinmestaruuskilpailujen järjestelyjen onnistuminen.

YHTEENVETO

Vakka-Rastin toimintasuunnitelmassa on vuodelle 1989 määriteltä eräitä painopistealueita, jotka toiminnalliselta sisällöltään ovat perin laajoja. Hallituksen mielestä näihin pääkohtiin kannattaa keskittää voimavaroja ja niiden toteutus tietää kehitystä tulevaisuudessakin.

Vakka-Rastin hallitus toivoo voivansa keskittyä suunnistus-seuran olennaisiin kysymyksiin ja asioihin ja näin päättää suuntaviivoista ensi vuotta pidemmällekin. Jaostojen aktiivisuus vuoden 1989 toimintasuunnitelman yksityiskohtaisessa käytännön toteutuksessa on tärkeää (jaostoilla omat tarkat toimintasuunnitelmansa, joita tässä ei nyt julkaista) ja koko jäsenistön tuki välttämätöntä. Eri osa-alueilla voi pienikin työpanos joskus olla ratkaiseva.

Vakka-Rastin hallitus uskoo, että toimintavuosi 1989 tuottaa iloa seuran aktiivikilpailijoille, harrastajille ja taustalla oleville suunnistuksen tukijoukoille.

VAKKA-RASTI ry
Hallitus

Erikoisliikkeet palveluksessanne:

JÄRVEN KELLO JA KULTA Ky

Uusikaupunki, puh. 12157

Kellot, kulta- ja hopeaesineet edullisesti

UUNITUORETTA
UUSIKAUPUNKILAISTA
PUH. 24037, 13890

Mitäpä jos liittyisit URHEILUSEURAAN

Löydät
— ystäviä
— hyvää mieltä
— terveyttä
— kuntoa
— säännöllisiä
liikuntaharjoituksia

Liity
VAKKA-RASTIIN

LEHTI- TILAUKSET

- Tietysti Vakka-Rastin lehti-asiointimiston kautta
- Lehtitilaukset hoitaa VaRa:n lehtiasiamies Leo Ranki, puh. (022) 21470
- Solta hell huomennal

**SUOSIKAA
ILMOITTAJIAMME**

Osoite oikein!

Osoitteen muutos.../.... 19.. alkaen

Entinen

Nimi

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka
UUSI OSOITE:

Lähiosoite

Postinumero ja postitoimipaikka

Päiväys ja allekirjoitus

Virheellisen postiosoitteen käyttö
aiheuttaa lähetyksen viivästymisen.

Maksutta koti-
maan postili-
kenteessä

RASTI-VAKKANEN
/Veijo Viitanen
Urheilutie 1 a B 14
23800 LAITILA

Hanakat.
-HOITAA-

Kylppäri uusiksi!

Nyt pieni ihminen voi pestä kätensä aivan itse!
Safira Familiassa oleva turvanuppi varmistaa, että
hanasta tulee aina sopivan lämpöistä vettä.
5 vuoden tippumattomuustakuu.

**VAKKA-SUOMEN
VESIJOHTOLIIKE**
Ketunkalliontie 3, puh. 12359

Tämä on laadun tunnus!

Kemira Oy:n tuotanto-
laitoksiin kuuluu
yhdeksän tehdasta.
Niistä viisi valmistaa
korkeatasoisia lannoit-
teita. Neljä tehdasta on
keskittynyt maatalous-
ja teollisuuskemi-
kaalien sekä titaani-
dioksidin, tekokuitu-
jen, räjähdysaineiden,
ampumatarvikkeiden ja
suojaimeiden valmis-
tukseen.

Yhteistä Kemiran tuotteille on tämä tunnus.
Tae laadusta!

KEMIRA oy